GLORIA

ELLER

ÖDETS HAND.

(Forts. från föreg. nr.)

— Phil sade mrs. Brent skrattande, tag ett glas och gå upp på mitt rum och se efter på garderobshyllan i vänstra hörnet om det inte står en whiskyflaska där. Om du finner den, så häll i två matskedar och ge den här stackars pilgrimen i jämmerdalen.

Philippa tände ett nytt ljus och företog sin upptäcktsfärd. Hon återkom strax därpå och gav negergubben den önskade förfriskningen som denne tömde, sedan han först till fruntimrens förlustelse hällit ett nykterhetstal.

Sedan gubben avlägsnat sig, sade Gloria:

— Låtom oss tillbringa aftonen här, ty det tyckes brinna bättre i den här spiseln.

— Ja, det har ni rätt i, inföll hushållerskan, den västra skorstenen är den enda, som har något drag i den här sortens väder.

— Vi kunna ju ha bordet inflyttat från förmaket och sitta här framför brasan och göra det så bekvämt som möjligt åt oss, sade Gloria.

Just då kom tjänstflickan Marthy Ann tillbaka utför trappan med tre gamla ljusstakar av järn i handen. Hon stirrade på gruppen framför brasan i hallen, liksom hon undrat, hur de kommit dit.

— Vi blevo utdrivna ur förmaket av röken från skorstenen, förklarade Gloria vänligt för henne. Men gå nu in dit och bär ut ljusen, ty vi ämna stanna här hela kvällen.

Sedan ljusen blivit flyttade och andra tända och bord och stolar ordnade framför brasan, slogo sig de tre fruntimren ner där, med var sitt handarbete. Hushållerskan stickade strumpor, Gloria arbetade på sitt broderi och flickan Philippa — täljde på en trästicka, allt annat handarbete avskydde hon.

— Jag undrar, vad klockan kan vara, yttrade hushållerskan spörjande.

— Tog ni inte klockan med er hit? frågade Philippa.

— Jo, det gjorde jag och satte den på en hylla i köket, men jag kunde icke få den i gång, sedan jag flyttat den, och därför läste jag in den i ett skåp, tills Peter kan komma över och laga den. Beträffande den där gamla hallklockan, sade hon och pekade på en väggklocka som lik en upprätt likkista stod i ena hörnet av hallen, så har den aldrig varit uppdragen och aldrig gått, sedan den slog tolv den där förskräckliga natten, då jag såg Dyvyd Gryphyns vålnad komma ner liksom en orkan och fara genom hallen samt försvinna uppför trappan.

— Ah, för Guds skull faster Peggy, avbröt henne Philippa, börja inte på att tala om den historien.

— Jag vill det inte själv, barn, men jag kan inte hjälpa, om allting just nu påminner mig därom, försäkrade den gamla med låg röst.

— Det kan jag mycket väl förstå, eftersom det var en liknande vinternatt och just vid den här tiden på dygnet, anmärkte Gloria.

— Ja, det var under ett snöfall nära midnatt omkring slutet på januari för tjugotvå år sedan. Men du milde tid.....

— Vad är det fråga om? sporde Gloria.

— Om jag blott hade tänkt på vilken natt det var, skulle jag bett Peter stanna eller förmått honom att lova komma tillbaka, så snart han varit hemma och sett om sitt.

— Men varför skulle ni ha gjort det? frågade Gloria.

— Ah, min kära lilla fru, om jag tänkt på vilken natt det var, skulle jag aldrig ha släppt honom med mindre, ty jag känner mig kuslig vid tanken på att vi äro alldeles allena, svarade hushållerskan och vred sig oroligt i stolen.

— Men vilken natt är det då? frågade Gloria viskande, ty hon anade nästan vad som skulle komma.

— Jo, just i natt är det tjugutvå år sedan Dyvyd Gryhyn blev dödad i en duell, och hans ande — om någonsin en ande kan gå på två ben — for in här som en vindpust och virvlade förbi mig uppför trappan och sedan spårlöst försvann.

— Mrs Brent, tror ni det är alldeles omöjligt, att er inbillning kunnat gäcka er? frågade Gloria.

— Inbillning, barn? När hela saken var så verklig, att jag kunde svära på, att det var Dyvyd Gryphyn i egen person, i kött och blod, som jag såg. Det enda var ju, att han försvann in i huset och att man icke kunde finna det minsta spår efter honom, fastän det icke finnes någen utgång, varigenom han kunnat försvinna. Och en annan sak var ju, att det var på minuten samma tid, som hans blodiga och livlösa kropp påträffades trettio mil härifrån. Nej, det finnes ingen anledning till den förmodan, att vad jag såg och hörde den natten var en dröm eller inbillning eller något annat än en fasansfull verklighet. Men tyst! Vad i Herrans namn var det? utbrast plötsligt den gamla hushållerskan.

— Vad menar ni nu? frågade Gloria häpen.

— Hörde ni ingenting?

— Nej, inte ett smul.

—Inte jag heller, försäkrade Philippa.

— Vad var det likt? frågade Gloria. Det lät som en tung suck eller ett stönande längs väggen.

— Ah, det var bara vinden, menade Philippa.

— Men det finns ju inte en smula vind i natt. Luften är stilla, en dödsstilla precis lik den där förskräckliga natten för tjugutvå år sedan.

De två unga kröpo ihop i sina stolar och kastade ängsliga blickar omkring hallen.

De få ljusen på spiselhällen kastade blott ett obetydligt sken ifrån sig på den närmaste omgivningen. Större delen av hallen var nästan mörk.

— Hur långt härifrån är det de båda tjänarna ha sitt rum? frågade Gloria, som började bliva nervös.

— De ligga i bortesta delen av huset på andra våningen.

— Så att de icke kunna höra oss?

— Ja, det måste jag till min ledsnad säga. De kunde lika gärna vara i en annan byggnad.

— Alltså, ifall någon illasinnad människa skulle bryta sig in här i natt, är det blott vi tre för att försvara huset, utropade Philippa.

— Tyst! manade Gloria och lyfte upp handen.

— Hörde ni någonting? viskade hushållerskan.

— Ah, det var nog bara inbillning.

— Men vad var det?

— Bara inbillning.

— Men vad tyckte ni er se eller höra? frågade hushållerskan.

— Nå efter som ni nödvändigt vill veta det: När Philippa sade: Då är det bara vi tre för att försvara huset, tykte jag mig höra en djup röst nära mig svara: f y r a.

— Det var ytterst märkvärdigt, menade hushållerskan.

— Tyst, jag tycker också att jag hör något, sade Philippa och bleknade.

— Vilka tre fega stackare vi äro, som låta skrämma oss av vår egen uppjagade inbillning! sade Gloria med ett tvunget skratt.

— Nej, men lyssna säger jag! avbröt henne Philippa häftigt.

Alla lutade sig framåt för att uppfånga det minsta ljud. Och den här gången kunde det icke vara något misstag eller någon inbillning.

I vinternattens dödslika stillhet, medan snön föll ljudlöst ned och icke en vindpust rörde upp luften, kom det ett suckande eller stönande ljud från farstudörren och smög sig runt kring väggarne och andades kallt över deras huvuden, som i förskräckelse sutto omkring brasan.

— Ah, det är vinden. Det kan icke vara något annat än vinden. Det börjar troligtvis på att blåsa nu, och naturligtvis känns detta i varje vrå av huset, förklarade Gloria, mera för att inge de andra mod än därför att hon själv trodde vad hon sade.

— Nej, det är icke vinden. Det rör sig icke en vindpust någonstans i natt, och även om det blåste aldrig så mycket, kunde det icke tränga igenom de tjocka stenmurarna eller de järnbeslagna ekdörrarna och fönstren. Nej, det är icke någon j o r d i s k vind, mumlade den gamla med ihålig röst.

— Vad är det då? Tyst, nu hörde jag det igen! Det lät liksom en snyftning. Vad kan det vara? undrade Philippa, ytterligt förskrämd.

— Ah, jag vet inte. Jag vågar inte tänka, svarade hennes faster och ryste.

— A-h, skrek Philippa till och sprang upp samt fattade tag i Glorias arm.

— Vad... all världen är det nu fråga om? sporde Gloria.

Men Philippa var alldeles för upprörd för att besvara hennes fråga med ens. Sedan hon lyckats hämta andan, kom det i darrande ton:

— Jag kände, att någon stod bakom mig. Jag kände en iskall andedräkt blåsa mig i nacken.

— Ah, det är bara nervositet, försäkrade Gloria.

— Tyst! skrek hushållerskan och reste sig samt kröp närmare eldstaden.

— Vad? ropade de andra två med en mun.

— Lyssna!

Suckandet och stönandet, som först tycktes ha kommit från ett långt avstånd, steg nu i våldsamhet.

— O, låt oss lämna den här förskräckliga platsen och fly vår väg! utbrast Gloria och reste sig från stolen.

— Ja, ja, låt oss gå! flämtade Philippa.

— Följ med mig till bakbyggnaden, sade mrs. Brent, som knappt förmådde få fram orden.

Under tiden hade emellertid de mystiska rösterna tilltagit i styrka omkring dem. De sprungo upp från sina platser och skyndade mot dörren till den bakre delen av byggnaden, men de hade icke tagit många steg, förrän de blevo fastnaglade, där de stodo av de tilldragelser, som följde i nästa ögonblick.

Först kom det ett vilt tjutande såsom av en häftig vindstöt. Halldörren kastades upp på vid gavel och en hög mörk figur i liksvepning inträdde i hallen och skred fram mot trappan. Här stannade den manliga gestalten för ett ögonblick och stirrade på de fre skräckslagna kvinnorna, vilka icke förmådde lyfta sina ögon från den hemska synen. De varseblevo alla detaljerna i hans utseende, den långa svarta svepningen eller kappan, som höljde honom från huvud till fot, betäckande varje tum av hans gestalt med undantag av ansiktets övre del, den mörkhyade pannan och näsan som liknade en rovfågelsnabb, de buskiga svarta ögonbrynen och de mörka, grymma ögonen.

Ett ögonblick stod han stilla och betraktade dem med ett hotfullt uttryck, som kom blodet att stelna i deras ådror. Därpå vände han sig om och skred längsamt uppför trappan samt försvann i den övre våningen.

De första minuterna kunde de icke röra sig, så skrämda voro de. De stodo liksom fastnaglade vid golvet och därpå sjönko de alla tre ned vid trappan tillintetgjorda, halvdöda av rädsla.

Vinden, som rusat in med den hemska främlingen, syntes ha lagt sig igen. Allting i hallen var nu tyst och stilla som i graven.

Då Gloria, som låg vid foten av trappan och höll den darrande Philippa i sina armar, lyfte upp huvudet och blickade mot farstudörren, varseblev hon, att densamma var lika omsorgsfullt låst, som innan gestalten gjort sitt inträde.

Hon viskade till de andra:

— Jag tror dörren blivit låst igen. Allting synes vara lugnt här nu. Låt oss begagna de få minuter vi kanske ha på oss, innan något nytt händer, och försöka uppnå bakbyggnaden, där tjänarne äro. Den förskräckliga gestalten kan komma ner varje ögonblick.

— Den kommer aldrig ner igen, svarade mrs Brent i en förskrämd viskning.

Gloria hjälpte henne till att resa sig upp och Philippa kravlade sig upp från golvet. Gloria fattade ett ljus från spiseln och ledde vägen till framsidan av hallen.

(Forts.)

Kåseri och Skämt.

Annonsslukaren.

Innanläsningskåseri för S. C. T. av Joseph Swanson.

Charles Smorlund var ett undantag. Den stora massan tidningsläsande människor bruka nämligen uppsätta såsom regel att först genomgå den del eller de alster av publikationen, som ligga dem närmast om hjärtat. Sålunda lida t. ex. somliga av en närapå omättlig skandalhunger, andra äro kroniskt nyhetskranka, romantiskt följetongssjuka, sportssvaga, humorslängtande, kåserigalna eller lida de av en till därhusmässighet gränsande frågvishet, vilken sistnämnda mani utgör själva grundorsaken till att mer än en härfager redaktör råkat bliva gråhårigt flintskallig i förtid.

Få läsa en tidnings annonser först. Charles Smorlund utgjorde en av dessa få. Han tillhörde nämligen den kategori läsare, vilka gå under benämningen "annonsslukare."

Tro mig, när jag pastår, att han formligen slukade allt, som råkade ligga annonserat under hans snyt- o. tvnorgan! Inget litet item, hur obetydligt det än visade sig i tryckt form, undgick hans spanande argusögon. Ibland brukade han t. o. m. göra oss boardinghusgäster uppmärksamma å den komiskt snedvridna grammatikaliska utbildning somliga annonsörer nästan dagligen exponera. Sålunda hände det mer än en gång, att jag blev tvingad att låta mina skrattmuskler arbeta övertid, detta efter genomläsandet av ett eller annat annonsopus, vars innehåll och sammansättning otvivelaktigt skulle uppröja den mest surmulne människohatares iskalla fördomar mot det som bevisligen förlänger livet.

Att denna Smorlunds efterföljansvärda vana skulle bliva själva hornstenen till ett lyckans hus, vilket, vad sund finansiell struktur beträffar, kan mäta sig med de mest stabila äktenskapsbyggnader, vilka förekomma i denna skröpliga värld, liksom anade mig månader i förväg. Ty, är icke en den där sätter en tidnings annonser på rangplatsen inom sitt hjärnkontor, absolutligen destinerad för det stora tillfället, händelsen om vilken vi alla drömma, vilken vi alla skola eller kanske allaredan ha passerat, den stora chansen till vilken alla kallas men så få — förstå sig på att se, hålla och rätteligen använda? Men det var om Charles jag skulle förtälja.

Härom året uppenbarade han sig med en hemmasvensk nyhetstidning, "Falsterbo Kurir eller Skanör Allehanda" tror jag visst publikationen kallade sig för, samt pekade på annonssidan och frågade examinerande:

— Kan du upptäcka något ovanligt Swanson?

Jag öppnade korpgluggarna på vid gavel och satte hjärnmekanismen i högsta möjliga fart samt lyckades rätt som ögonblicksvis upptäcka en annons, som både till form och sammansättning skilde sig från de övriga. Opuset löd som följer:

"UNG, SKÅNSK GRASÄNKA

i den yngre medelåldern, lagligt äganinna till ett större hemman, önskar på detta numera så vanliga sätt söka sätta sig i förbindelse med en ung, karaktärsfast man, helst i utlandet. Avsikt: Klimatombyte och äktenskap. Egenhändigt svar innehållande fullständiga upplysningar etc. torde sändas till O. H. denna tidnings redaktion f. v. b. Obs! Mörkhyade maskulinum med korpsvart hår gör sig ej besvär. Skämt föraktas."

— Nå, vad tycker du? frågade han efter att na iakttagit mig under några sekunder. Är inte den alldeles enastående?

— Litet ovanlig, medgav jag leende. Men vad fei finner du egentligen i den där episteln?

— Det var inte därför jag kom upp, förklarade han hemlighetsfullt. Jag bara ville höra din andemening om huruvida det skulle vara någon idé— svara på den där annonsen.

— Du? Stora, starka ungkarlen, som aldrig varit gift? Med en gräsänka? Har du blivit fneskig? utropade jag häpen. Hur i alla goda andars namn . . .

— Hon är så öppenhjärtig, påstod han avbrytande. Kan du inte läsa innantill?

— Öppenhjärtig? Var står . . .

— Precis. Vidare skvallrar hennes annons om karaktärsstyrka, hjärtegodhet, bildning och kärlek till — små barn . . . Hon är också otvivelaktigt ovanligt ekonomisk samt är i besittning av ett högst äventyrligt blod. Hon älskar äventyr, ser du inte det?

— Kärleksäventyr ja . . .

— Försök inte att göra dig kvick nu! Läs igenom aktstycket ett par gånger. Tänk på varje litet ord, på varje mening. Försök att tyda, att definiera vad som utgjort orsakerna till att hennes hjärna tvingat den skrivande handen utkläcka dessa bokstäver, dessa . . .

— Det kan väl vilken fårskalle som helst begripa, avklippte jag upphettad. Kvinnan vill, helt naturligt förresten, gifta om sig. Hon tröttnade på sin förste man — eller vice versa — fängade honom i en situation, som möjliggjorde skilsmässa, etböll denna och ett hemman på köpet, upptäckte, att hon höll på att sjunka på det lokala socialregistrets anseendeskala, fick dåliga nerver, konsulterade en ortsläkare, vilken, efter att ha rådfört sig med de av ortens pampar, vilka voro eller åtminstone skulle hava varit iklädda kjolar, fastställde "svaga lungor" samt ordinerade "klimatombyte," detta hundsakligen emedan man fruktade, att exemplet skulle smitta dessa andra samhällets lagvigda fruar, vilkas äkta män alltför ofta tränade sig i konsten taga lustmättande snedsprång utom den moraliskt skenheliga sängkammarens gränser. Man sökte, eller rättare söker, avlägsna henne. Hon måste flytta. Att hennes förste husbonde är godsägare eller åtminstone landpatron, ligger i öppen dag. Lika tydligt framstår hans korpsvarta hår och mörka utseende. Angående hennes ekonomiska öppenhjärtighet, barnkära hjärtegodhet eller utvecklade bildning och fallenhet för kärleksäventyr så tvivlar jag icke det minsta på att hon besitter dessa egenskaper. Varje litet femininum har dem i blodet. . .

— Du var mig en riktig baddare! utropade Smorlund slagen och skrattande. Vilken vältalighetsapostel! Vilket ordsvammel! Vilken ologisk grötröra! Men nu tror jag min liv och kniv att det är bäst gå ner och påbörja skrivelsen . . .

På detta sätt började korrespondensen mellan ett blivande äkta par, vilkets svenskklingande namn — naturligtvis heter han inte Smorlund— i dag pryder mer än en publikations annonssida.

En bekant dam inom Chicagosocieteten skröt en gång över de förodelser hennes skönhet anställt bland ryssarna. En bildskön officer hade en gång bland annat dragit sin sabel och hotat att döda henne om hon ej ville älska henne.

Stor tystnad. Så frågade en herre halvhögt, varför hon icke hade något ärr efter den misshandel som måtte ha följt.

Skådespelaren: — Spelade ni på friluftsteatern, fastän det regnade?

— Ja, scenen skyddades av träd.

— Nå, men publiken då?

— Ah, det gick inte någon nöd på på honom. Vi lånade honom en regnrock.

En dam med sin hund i band på Strandvägen tvingas av omständigheterna att stanna mitt på trottoaren. Fru H. från Västerås passerar och säger i idignerad och tillrättavisande ton:

— Mitt på trottoaren! Håll er i rännstenen!

Damen med hunden: — Hunden betalar skatt.

Fru H.: — Ja det gör väl jag också. Men sådana friheter ta'r jag mig väl ändå inte.

Rabbinen Naftali från Robtschitz hade en dräng, vid namn Isak, som var full av lustiga upptåg och kvickheter. En dag såg han drängen stå ute på gården och stum blicka upp mot himmelen.

Varför står du så dar, Isak? frågade han.

Jag har haft en tvist med Gud.

En tvist med Gud? Och vad gällde den?

Jag sade: Vår rabbin påstår, att för Gud äro tusen år blott som ett ögonblick, och då tänkte jag mig, att för Gud måste då också tusen dukater egentligen vara bara en dukat. Därför bad jag till Gud: O, du världens herre, giv mig åtminstone en dukat?

Och vad svarade Gud till dig?

Han svarade: Vänta ett ögonblick!

Praktik från Paris och New York sjukhus. Telefon 2069.
DR. JOSEPH BOULANGER
Läkare & kirurg
Licens för Dominion of Canada av "The Medical Council of Canada"
Radium behandlingar, Röntgen laboratorium.
Kontor & bostad: 10007 Jasper Ave., Edmonton, Alberta.

DR. GRAHAM WILSON
SPECIALIST
Njur-, Blås-, veneriska- och hudsjukdomar. Mottagningstider: 9 f. m. till 8 e. m. 666 Main Street, nära C. P. R. Station. Kontorstelefon A8013. Residens telefon B8473.

ADVOKATER

HUGILL & O'KEEFE
Advokater & Notarier
Land Bldg. CALGARY, ALBERTA.
Hörnet First St. West & 9th Ave.
John W. Hugill, K. C. Svensk konsul.

Privat tel. Sh. 5736; Kontor A4963
Skandinavisk Advokat
W. J. LINDAL, B.A., L.L.B.
Jurist, Solicitör, etc.
Lärare Manitoba Law School
Great West Permanent Bldg.

Doyle, Costigan & Co.
Advokater, juridiska ombud, notarier, etc.
845 Somerset Bldg., Portage Ave.
Winnipeg, Man. Phone A1613

O. C. Boness, B.A.
Jurist & Solicitör
Skandinavisk advokat
106 Adams Bldg.
EDMONTON, ALTA.

LÄKARE OCH TANDLÄKARE

DR. S. C. PETERSON
SPECIALIST i Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar, har flyttat från 401 till 506 McArthur Bldg.
Ovanför Child's Restaurant.
Kontorstid: 10—1, 3—6 och 7—8
Telefon A4165. Svenska talas.

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telefon. A-7067.

Är'u tokig rakt pojke, som sitter på båten när du målar'n du smetar ju ner böxerna dina vetja!

Nä, si de' gör'a inte!

Da' gör du fall!

Nä för'då a' era böxer ja' nöttjar, farsan!

Värdefull Svensk Bok FRITT!

Varje man borde sända efter ett exemplar av den intressanta och lärorika SVENSKA RÅDGIVAREN

"GODA RÅD"

Denna berömda med flera illustrationer försedda läkarebok, som Doktor Leigh skrivit speciellt för svenskar i Amerika lämnar många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omnämner alla för män säregna sjukdomar, deras följder, förebyggande och huru de kunna botas i hemmet o. s. v. Boken handlar även om Livets Hemligheter och borde läsas av varje ung man. Om ni varit offer för oförstånd i edra unga år, eller systemet blivit försvagat genom utsvävningar i senare år, bör ni skriva efter boken. Ni kan bliva återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. Boken sändes alldeles gratis och portofritt i förseglat omslag till alla, som insända namn och adress till

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

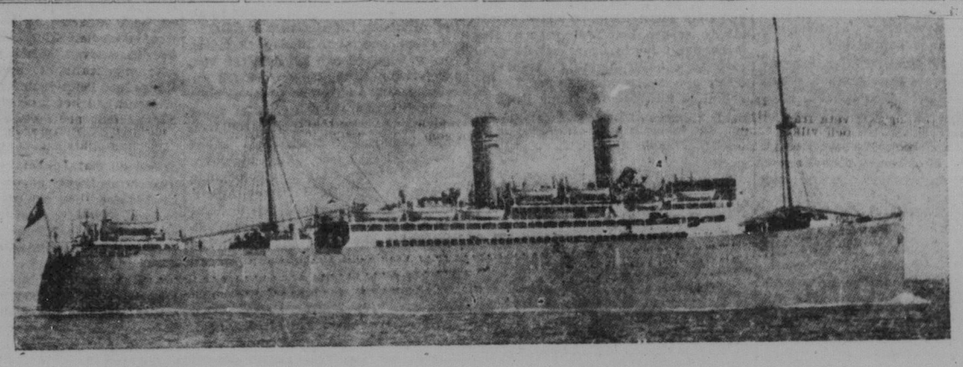

Dahl Steamship Agency

325 Logan Ave. Winnipeg, Man.

General Steamship Agents

Närhelst en resa till gamla landet planeras, sak samma om det är till Sverige, Norge, Danmark eller Finland, äro vi i stånd att erbjuda bästa möjliga ackommodation som kan erhållas å någon direkt linje till Skandinavien.

Med avseende å priset vilja vi nämna, att vi alltid följa ett bestämt pris, och att detta pris icke kan ändras utan att bryta mot de överenskommelser som ingåtts mellan de olika linjerna. När vi därför tala om priser, styfta vi på de prisuppgifter som anföres å de av ångbåtsbolagen utgivna cirkulären eller seglingslistor. Därför finns det ingen möjlighet att erhålla ens en cents reduktion under det stipulerade priset, eller att betala en cent mer.

Förutbetalda biljetter. Vi kunna sälja förutbetalda biljetter med direkt linje från Sverige, Norge, Danmark eller Finland till Halifax, Canada, och det bemötande som gives är detsamma som erhålles å resa härifrån till gamla landet. För resan åtgår cirka 8 dygn, ibland några timmar mer och ibland mindre, beroende förnämligst på väderleken. Resan göres å på allt sätt moderna ångare (oljebrännare) och vi äro förvissade om, att resande från och till Skandinavien icke kunna få fördelaktigare bemötande än vad som gives när biljetten köpes från Dahl Stemship Agency, den älsta etablerade skandinaviska ångbåtsagenturen i Canada.

Intet misstag kan begås av den som köper förutbetalda biljetter för släktingar och vänner i de skandinaviska länderna från oss. De kunna då resa med direkt linje från sina hemland till Halifax, Canada och med den mest direkte järnvägslinje till slutlig destinationspunkt.

Passbestämmelser. Skandinaver, som äro canadensiska medborgare, behöva endast erhålla ett igenkänningsbevis från vårt kontor, och därmed undanrödjes alla hinder för resa genom Förenta Staterna till New York via Minneapolis och Chicago, eller via Toronto och Montreal.

Amerikansk invandringsskatt behöver icke erläggas, och om någon påstår att sådan skatt måste betalas, håller han sig icke till sanningen.

För svenska, norska, danska eller finska medborgare är det nödvändigt att utfärda gällande pass och det är därför rådligt att i god tid sätta sig i förbindelse med oss för anskaffandet av sådana dokument.

Närhelst Ni planerar en resa till gamla landet, glöm icke att tilliskriva oss och vi skola per omgående besvara Edert brev å Edert eget språk. Vi äro här för att stå Eder till tjänst och vi skola mer än gärna sätta vår 28-åriga erfarenhet till Edert förfogande.

Järnvägsresan från Winnipeg till New York är några timmar kortare än sådan resa från Winnipeg till Halifax och kostnaderna äro ungefär desamma. En av fördelarna med resan till New York är den, att Ni då blir i tillfälle att se världens största stad med alla dess sevärdheter. Köp därför Edra biljetter via New York.

Fri järnvägsresa från Bergen till Oslo samt till destinationsort som uppges å biljetten.

Dahl Steamship Agency

WINNIPEG.